

A megtámadott határozat sérti az EK 176 cikket is, mivel a Bizottság nem gátolhatja meg a tagállamokat abban, hogy az éghajlatváltozás ellen további megelőző intézkedéseket tegyenek azáltal, hogy kiosztásra került kibocsátási egységeket elvonnak onnan, ahol azok nem érték el céljukat.

Végül a felperes szerint a Bizottság figyelmen kívül hagyta, hogy új piaci szereplőket már csak azért sem lehet „indokolatlan előnyben részesíteni”, mert az ex-post kiigazításokra kizárólag lefelé került sor. E tekintetben a megtámadott határozat nyilvánvaló indokolásbeli hibát tartalmaz.

(¹) Az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 275., 2003.10.25., 32. o.).

A Polyelectrolyte Producers Group által az Európai Unió Tanácsa és az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. szeptember 17-én benyújtott kereset

(T-376/04. sz. ügy)

(2004/C 284/51)

(Az eljárás nyelve: angol)

A Polyelectrolyte Producers Group, székhely: Brüsszel (Belgium), képviselik: K. Van Maldegem és C. Mereu, ügyvédek, 2004. szeptember 17-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Unió Tanácsa és az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- rendelje el az alperes azon – az EGT-megállapodás II. mellékletének (Műszaki rendszabályok, szabványok, bevizsgálás és tanúsítás) módosításáról szóló, 2004. április 26-i 59/2004 EGT-vegyesbizottsági határozatban (¹) foglalt – döntésének megsemmisítését, amellyel lehetővé tette, hogy a Közösség területén irányadónál szigorúbb szennyezettségi határértéket alkalmazzon Norvégia az akrilamid vegyi anyag vonatkozásában; illetve semmisítse meg a Közösség, a határozat elfogadását jóváhagyó álláspontját;
- állapítsa meg, hogy az EGT-megállapodás – II. melléklet XV. fejezet – a veszélyes anyagokkal kapcsolatos rendelkezések felülvizsgálatáról szóló, 1999. március 26-i EGT-Vegyesbizottsági közös nyilatkozat (²) jogellenes és a felperessel szemben nem alkalmazható annyiban, amennyiben az lehetővé tette, hogy a Közösség területén irányadónál szigorúbb szennyezettségi határértéket alkalmazzon Norvégia az akrilamid vegyi anyag vonatkozásában;

- kötelezze az alperest arra, hogy térítse meg a felperesnek a megtámadott jogi aktusok következtében elszenvedett kárát és ítéljen meg a felperes javára ideiglenesen egy euró összegű kártérítést és annak kamatait addig, amíg a tényleges összeg kiszámítása és meghatározása folyamatban van;

- kötelezze az alperest az eljárás során felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A keresete alátámasztásaként a felperes előadja, hogy újabb közösségi jogi szabályozás hiányában, az EGT-megállapodás 102. cikke alapján nem volt hatáskör a megtámadott intézkedések meghozatalára. A felperes továbbá előadja, hogy a megtámadott intézkedések gátolják az áruk szabad mozgását és így sértik az EGT-megállapodás 1., 3. és 97. cikkeit. Előadja továbbá, hogy az intézkedések ellentétesek a 67/548/EGK irányelv (³) 30. és 31. cikkével. A felperes álláspontja szerint az intézkedések sértik a jogbiztonság és jogos feltevések, az arányosság és a diszkrimináció tilalmának közösségi jogi elveit, továbbá alapvető eljárási szabályokat, nevezetesen az Európai Parlamenttel való konzultáció kötelezettségét és az indokolási kötelezettséget.

A kártérítési kérelme vonatkozásában a felperes előadja, hogy a megtámadott intézkedések következtében anyagi kára keletkezett azzal, hogy a Norvégiában eladásra kerülő poliakrilamid esetében szigorúbb határértéket és veszélyre való figyelmeztetést tartalmazó címkét kellett alkalmaznia, valamint nem anyagi kára keletkezett azzal, hogy a felperes álláspontja szerint, az alperes által lehetővé tett norvég intézkedések rossz fényt vetettek a poliakrilamid besorolására Norvégia határain kívül is.

(¹) HL L 277., 2004. 8.26., 24. o.

(²) HL C 185., 1999.7.1., 6. o.

(³) A veszélyes anyagok osztályozására, csomagolására és címkézésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1967. július 27-i 67/548/EGK irányelv (HL 196., 1967.8.16., 1. o.).

Bart Nijs által az Európai Közösségek Számvevőszéke ellen 2004. szeptember 16-án benyújtott kereset

(T-377/04. sz. ügy)

(2004/C 284/52)

(Az eljárás nyelve: francia)

Bart Nijs, lakóhely: Bereldange (Luxemburg), képviseli: Fränk Rollinger ügyvéd, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. szeptember 16-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Számvevőszéke ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a Számvevőszéknek a 2003. évi előmeneteli eljárás keretében meghozott, a felperest lektori (2003-ban: LA5) besorolási fokozatba elő nem léptető határozatát.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek:

Kereseti kérelme alátámasztásaként a felperes azt állítja, hogy a jelen ügy tárgyát képező előmeneteli eljárás során az alperes a pályázatok összehasonlító vizsgálatát anélkül folytatta le, hogy figyelembe vette volna a határozatát befolyásoló elemek összességét, figyelmen kívül hagyta a pártatlanság követelményét, egyenlőtlen alapról indult ki, figyelmen kívül hagyta a szolgálat érdekeit, és össze nem vehető információforrásokat vett alapul, amelyek állítólag egyetlen lektortól származtak, akinek szakmai alkalmasságát a felperes kétségbe vonja.

J. által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. szeptember 17-én benyújtott kereset

(T-379/04. sz. ügy)

(2004/C 284/53)

(Az eljárás nyelve: olasz)

J., képviseli: Carlo Forte ügyvéd, 2004. szeptember 17-én keresetét nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a kinevezésre jogosult hatóság 2004. június 10-i határozatát, amellyel az elutasította a felperesnek az ugyanazon hatóság 2003. október 31-i és 2003. december 10-i, a felperes külföldi munkavégzési, illetőleg beilleszkedési támogatásra való jogosultságának elismerését – az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzata VII. melléklete 4. cikke (1) bekezdése a) pontja második francia bekezdése második mondata, VII. melléklete 5. cikke (1) bekezdése, valamint 85. cikke reá alkalmazhatóságának el nem ismerése okán – megtagadó és az e címen kapott pénzüsszegek visszafizetését elrendelő határozatai ellen benyújtott panaszát;
- semmisítse meg ugyanezen hatóság 2003. október 31-i és 2003. december 10-i határozatait;
- rendeljen el minden szükséges intézkedést a felperes jogainak helyreállítása érdekében, beleértve a késedelmi kamatok kifizetését;
- kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A jelen ügy felperese, akit mielőtt a Bizottság Kutatási Főigazgatóságánál ideiglenes alkalmazotti álláshelyet fogadott volna el, kutatói beosztásban foglalkoztattak a Consiglio Nazionale di Ricerca (olasz Nemzeti Kutatási Tanács, a továbbiakban: CNR) brüsszeli irodájában, kifogásolja, hogy az alperes elutasította külföldi munkavégzési, illetőleg beilleszkedési támogatásra való jogosultságának elismerését.

Az alperes jogi álláspontját arra a megfontolásra alapítja, hogy a közigazgatás szervezeti rendjébe be nem illeszthető CNR nem folytat az olasz állam feladatkörébe tartozó tevékenységet, minthogy annak sem akaratát, sem pedig közvetlen érdekeit nem képviseli.

Kereseti kérelmei alátámasztására a felperes mindenekelőtt a személyzeti szabályzat VII. melléklete 4. cikke (1) bekezdése a) pontja második francia bekezdésének, és VII. melléklete 5. cikke (1) bekezdésének helytelen alkalmazására hivatkozik, mivel álláspontja szerint állami tisztviselői jogállása megalapozná a megtagadott támogatásokra való jogosultsága elismerését. Véleménye szerint jogállását a belga külügyminisztérium is ugyanígy értelmezte, amikor számára „különleges személyazonosító igazolvány”-t állított ki, és abban foglalkozásaként „belgiumi hivatalos kiküldetésben lévő olasz tisztviselő” került feltüntetésre.

Megjegyzji e tekintetben, hogy a CNR közjogi jogi személy, amelynek az állam – a központi kormányzat feladatkörébe tartozó – bizonyos közfeladatok ellátásának hatáskörét átengedi, az azokhoz rendelt eszközökkel és – a közszolgálatban állókat és a reájuk vonatkozó szabályrendszert magában foglaló – szervezetrendszerrel együtt.

A felperes hivatkozik a személyzeti szabályzat 85. cikkének az ő sérelmére elkövetett megsértésére is.

Gregorio Valero Jordana által 2004. szeptember 20-án az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset

(T-385/04. sz. ügy)

(2004/C 284/54)

(Az eljárás nyelve: francia)

Gregorio Valero Jordana, lakóhely: Brüsszel, képviselik: Massimo Merola és Isabelle van Schendel ügyvédek, 2004. szeptember 20-án keresetét nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.